

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Νίκος Χριστοδουλάκης, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με ιδιαίτερη τιμή και ευθύνη παρουσιάζω ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας το σχέδιο Προϋπολογισμού για το 2002 προς έγκριση από το Κοινοβούλιο της χώρας. Σε μια στιγμή όπου η Ελλάδα τελειώνοντας ένα μακρύ δρόμο σταθεροποίησης και ανάπτυξης, θα δεχθεί το νέο νόμισμα από 1ης Ιανουαρίου του 2002.

Ο Προϋπολογισμός του 2002, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι ένα μεμονωμένο δημοσιονομικό επεισόδιο στην ιστορία της χώρας, είναι ο ένατος κατά σειρά προϋπολογισμός, που υποβάλλεται από τις Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Από τον προϋπολογισμό του 1994, ο οποίος υπεβλήθη μετά τις εκλογές του 1993, μέχρι τον προϋπολογισμό του 2002 μεσολάβησε μία μεγάλη δημοσιονομική, οικονομική και κοινωνική μεταμόρφωση και εξέλιξη της χώρας.

Επιτρέψτε μου να χωρίσω το διάστημα αυτό σε τρεις περιόδους, οι οποίες αποτυπώνουν τους στόχους, τις δυσκολίες, αλλά και τα επιτεύγματα αυτής της πορείας που διανύσαμε.

Η περίοδος 1994-1996 ήταν μία περίοδος στην οποία το ΠΑΣΟΚ έδωσε τη μάχη, για να αποσοβήσει τη χρεωκοπία της χώρας. Τέθηκαν οι βάσεις της σταθεροποίησης οι οποίες επέτρεψαν μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας σύγκλισης. Τη μάχη αυτήν την κερδίσαμε.

Την περίοδο 1997-2000 οι προϋπολογισμοί είχαν στόχο την εκπλήρωση των κριτηρίων για την ένταξή μας στην ΟΝΕ. Και αυτή τη μάχη την κερδίσαμε.

Οι προϋπολογισμοί του έτους 2001 και ο σήμερα συζητούμενος Προϋπολογισμός του 2002 έχουν στόχο την περαιτέρω ανάπτυξη και την ενίσχυση της απασχόλησης στην εποχή του ευρώ. Και αυτή τη μάχη θα την κερδίσει και πάλι η Ελλάδα. Ανάμεσα στο 1994 και στο 2002 υπάρχει μία ριζική μεταμόρφωση της ελληνικής οικονομίας. Άλλαξαν ριζικά οι δυνατότητες για τον πολίτη, άλλαξαν ριζικά οι δυνατότητες για το κράτος που νοιάζεται για τον πολίτη.

Θα σας αναφέρω ορισμένα χαρακτηριστικά δημοσιονομικά στοιχεία, τα οποία δείχνουν την τεράστια μεταβολή των δεδομένων στη διάρκεια αυτής της οκταετίας.

Το 1994, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τα φορολογικά έσοδα τα οποία εισέπραττε ο προϋπολογισμός, το 64% πήγαινε για πληρωμές τόκων. Ήμεναν πολύ λίγα για κοινωνικές δαπάνες. Το 2002 μόνο το 25% θα χρειαστεί να πάει για τόκους με τάση περαιτέρω μείωσης, έτσι ώστε να εξοικονομούνται διαρκώς και περισσότερες δυνατότητες για χρηματοδότηση του κοινωνικού κράτους.

Όσο σφείω αυξή των Προεδρικών Έδρων καταλαμβάνει
ο Πρόεδρος των Βουλών κύριος ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΛΗΣ)
(ΛΜ)

Από τα φορολογικά έσοδα μόνο το 15% πήγαινε σε επενδύσεις. Το 2002 θα πάει το 25%, ενισχύοντας ακόμα περισσότερο την αναπτυξιακή δυναμική της χώρας. Οι πρωτογενείς δαπάνες ήταν περίπου σε συγκρίσιμα επίπεδα μ' αυτά τα οποία πληρώναμε για τόκους, περιορίζοντας έτσι αισθητά τις δυνατότητες που έχουμε για ενίσχυση της λειτουργίας του κράτους σε κρίσιμους τομείς. Σήμερα οι πρωτογενείς δαπάνες είναι πάνω από τρεις φορές μεγαλύτερες από τους τόκους, πράγμα το οποίο δείχνει τις νέες δυνατότητες χρηματοδότησης κρίσιμων κοινωνικών λειτουργιών.

Αυξήθηκε πάρα πολύ το διαθέσιμο εισόδημα. Ένα νοικοκυριό με δύο παιδιά και με τις τότε ισχύουσες φορολογικές διατάξεις, με δύο εργαζόμενους είχε καθαρό διαθέσιμο εισόδημα λίγο πάνω από τα 4 εκατομμύρια. Το 2002 θα έχει καθαρό διαθέσιμο εισόδημα 8 εκατομμύρια, δηλαδή σχεδόν διπλασιάζεται. Ένα ζευγάρι χαμηλοσυνταξιούχων του ΙΚΑ και του δημοσίου ζούσε το 1994 με 1.600.000 δραχμές το χρόνο. Το 2002 τα εισοδήματά του θα ξεπερνούν τα 3.600.000 δραχμές, δηλαδή 2,5 φορές πιο αυξημένα. Ένα ζευγάρι αγροτών το 1994 είχε ετήσιο εισόδημα 580.000 δραχμές. Τώρα θα έχει 1.430.000 δραχμές, σχεδόν τρεις φορές αυξημένο, σε σχέση με τότε.

Αν λάβει κανείς υπόψη του το χαμηλό πληθωρισμό στη διάρκεια αυτών των ετών, ως αποτέλεσμα και πάλι της δικής μας πολιτικής, μπορεί να δει ότι αυτές οι μεταβολές είναι πραγματικές σε μεγάλο βαθμό μεταβολές, διαμορφώνοντας νέα

δεδομένα ικανοποίησης των βασικών κοινωνικών αναγκών, στα πιο ασθενή και για μας στα μεγαλύτερης προτεραιότητας στρώματα της ελληνικής κοινωνίας.

Το βασικότερο όμως, κυρίες και κύριοι, που άλλαξε όλα αυτά τα χρόνια είναι η θέση της Ελλάδας απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το 1994 όλοι σχεδόν μιλούσαν με βεβαιότητα ότι αργά ή γρήγορα θα γίνει έξωση της ελληνικής οικονομίας, διότι δεν μπορεί να παρακολουθήσει όχι μόνο τους ρυθμούς, αλλά ούτε καν τη λογική της ευρωπαϊκής σύγκλισης και σήμερα είναι πλήρες μέλος του σκληρού πυρήνα της ευρωζώνης και θα δεχθεί ταυτόχρονα το νόμισμα του ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυκλοφορία του ευρώ η οποία θα σημαδέψει τα επόμενα χρόνια την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σηματοδοτεί και για μας, όπως και για όλες τις άλλες ευρωπαϊκές οικονομίες, νέες αναπτυξιακές και ανταγωνιστικές προοπτικές. Ανοίγει νέες ευκαιρίες απασχόλησης και επιχειρηματικότητας, σημαίνει μια πιο ανταγωνιστική οικονομία, ιδιαίτερα στους τομείς των υπηρεσιών, της παραγωγής και εμπορίας αγαθών, καθώς επίσης και στη νέα οικονομία. Η εισαγωγή του ενιαίου νομίσματος διευκολύνει τις συναλλαγές, μειώνει το συναλλαγματικό κίνδυνο, ωφελεί τους καταναλωτές και τις επιχειρήσεις και τροφοδοτεί την ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής οικονομίας, διαμορφώνοντας νέα ισχυρότερα σχήματα για την ευρωπαϊκή παρουσία στον απηνή διεθνή ανταγωνισμό.

Εκτός, όμως, από τις ευκαιρίες και τις προοπτικές που ξεδιπλώνει η εισαγωγή του ευρώ, η Ευρώπη σήμερα, όπως και άλλες οικονομίες, βλέπουν με περίσκεψη και επιφυλακτικότητα τις εξελίξεις στο διεθνή περίγυρο.

Το διάστημα που διανύουμε, κυρίες και κύριοι, είναι μια περίοδος έντονης επιβράδυνσης των ρυθμών ανάπτυξης στις περισσότερες μεγάλες οικονομίες. Στις Ηνωμένες Πολιτείες το φαινόμενο της επιβράδυνσης είναι το ισχυρότερο που είχαν να δουν για πάρα πολλά χρόνια, το οποίο κατά πάσα πιθανότητα θα συνεχιστεί και για το μεγαλύτερο μέρος του επόμενου έτους. Οι πάλαι ποτέ ισχυρές οικονομίες της Άπω Ανατολής, όπως η Ιαπωνία, παρουσιάζουν σχεδόν μηδενισμό της αναπτυξιακής προσπάθειας και ισχυρότατα προβλήματα, τα οποία απειλούν την ευστάθεια του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Οι ισχυρές κάποτε περιφερειακές οικονομίες, όπως η Αργεντινή και η Τουρκία, δέχονται ισχυρούς κλυδωνισμούς και απειλούν και τις γειτονεύουσες ασθενείς οικονομίες.

Οι προβλέψεις για τους ρυθμούς ανάπτυξης των ευρωπαϊκών χωρών αναθεωρήθηκαν σημαντικά προς τα κάτω.

(RG)

Αναφέρω χαρακτηριστικά ότι η γερμανική οικονομία, η οποία είχε ξεκινήσει με προβλέψεις σχεδόν 3% στις αρχές του έτους, κατέληξε έπειτα από διαδοχικές αναπροσαρμογές σε ένα ρυθμό ανάπτυξης μόλις 0,7% και όπως τόνισε ο Διοικητής της γερμανικής κεντρικής τράπεζας 0,7% με πολύ τύχη.

Είναι φανερό ότι μέσα σ' ένα τέτοιο περιβάλλον χαμηλών προσδοκιών, η εισαγωγή του ευρώ δεν θα αναδείξει αμέσως όλες τις αναπτυξιακές ευκαιρίες, τις οποίες έχουν οι ευρωπαϊκές οικονομίες, ενώ ταυτόχρονα μια σειρά από άλλες ευνοϊκές συγκυρίες, όπως για παράδειγμα η χαμηλή τιμή των καυσίμων διεθνώς, δεν αναμένεται να αξιοποιηθεί στο έπακρο για να τονώσει την οικονομική δραστηριότητα.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον ποια είναι η δική μας στρατηγική; Η δική μας στρατηγική, η οποία απεικονίζεται με ρεαλισμό πιστεύω στον προϋπολογισμό του 2002, έχει δύο σκέλη: Το πρώτο σκέλος είναι να ενισχύσουμε τη δική μας ανάπτυξη, όσο το δυνατόν περισσότερο με ενδογενείς μηχανισμούς, έτσι ώστε μέσα στη διεθνή κρίση εμείς να συνεχίσουμε με ισχυρό βηματισμό την πραγματική σύγκλιση. Ταυτόχρονα, όμως, το δεύτερο σκέλος είναι να ενισχύσουμε τη διαρθρωτική προσαρμογή της ελληνικής οικονομίας, έτσι ώστε όταν επανέλθουν οι ισχυροί ρυθμοί διεθνούς ανάπτυξης, να μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε τη διεθνή ευκαιρία μετά την κρίση.

Μέσα σ' ένα τέτοιο περιβάλλον η Ελλάδα θα δέχεται ολοένα και περισσότερο σύγκριση με τις επιδόσεις άλλων χωρών. Θα προσμετράται, όχι μόνο για να επιδιώξει κάποιο μακροπρόθεσμο στόχο, αλλά θα προσμετράται πλέον σε συνεχή βάση με άλλες οικονομίες και θα διεκδικεί και αυτή, όπως και άλλες οικονομίες τις ευκαιρίες που παρουσιάζονται σε ένα, ολοένα και πιο ανταγωνιστικό, διεθνές περιβάλλον.

Η Ελλάδα βελτιώνει τις επιδόσεις της, αλλά ταυτόχρονα αυξάνεται και η σύγκριση με ολοένα και πιο αυστηρά κριτήρια. Εμείς για να συνεχίσουμε και να επιταχύνουμε τη βελτίωση της χώρας μας στο διεθνές στερέωμα, οφείλουμε να μην εφησυχάζουμε, αλλά οφείλουμε επίσης να μην μας τυφλώνει ο αντιπολιτευτικός μηδενισμός, ο οποίος θεωρεί αυτονόητη υποχρέωσή του όλα να τα απορρίπτει και όλα να τα καταγγέλλει.

Πρέπει να σταθούμε σ' αυτή την προσπάθεια βελτίωσης, χωρίς έπαρση, αλλά και χωρίς σύνδρομα υστέρησης έναντι των άλλων χωρών. Χωρίς εφησυχασμό, αλλά και χωρίς μηδενισμό. Χωρίς θριαμβολογίες, αλλά και χωρίς καταστροφολογίες. Χωρίς ωραιοποίηση της πραγματικότητα, αλλά και χωρίς παραποίηση της πραγματικότητας.

Γνωρίζουμε ότι έχουμε πάρα πολλά προβλήματα να λύσουμε, αλλά ξέρουμε ακόμη περισσότερο να δουλεύουμε για να μπορέσουμε να λύσουμε τα προβλήματα αυτά. Και έτσι και με αυτόν τον προϋπολογισμό θα συνεχίσουμε στην

απ' όλα όμως με τις πολιτικές αύξησης της απασχόλησης, οι οποίες είναι και οι μόνες που επιτρέπουν τη συμμετοχή των πιο αδύναμων στη διαδικασία ευημερίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2002 έχει τέσσερις μεγάλους στόχους: Πρώτα απ' όλα την ισχυρή ανάπτυξη σε ένα διεθνές περιβάλλον το οποίο χαρακτηρίζεται από επιβράδυνση. Δεύτερον, την απασχόληση. Τρίτον, την περιφερειακή σύγκλιση και τέταρτον τη διατήρηση της νομισματικής σταθερότητας.

Η ελληνική οικονομία τα τελευταία χρόνια έχει ισχυροποιηθεί με την απελευθέρωση των αγορών, τις αποκρατικοποιήσεις, τη συνεχή δημοσιονομική διαχείριση, τους υψηλούς ρυθμούς επενδύσεων και πιστεύουμε ότι με τα μέσα αυτά και τις δυνατότητες μπορεί να πετύχει το στόχο ανάπτυξης κατά 3,8% το 2002.

Πώς όμως εξηγείται αυτός ο υψηλός ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας μέσα σε ένα διεθνές περιβάλλον επιβράδυνσης;

Η ανάπτυξη το επόμενο έτος στην ελληνική οικονομία θα προέλθει από τρεις πηγές. Πρώτα απ' όλα θα προέλθει από τις εθνικές δημόσιες επενδύσεις, οι οποίες συγκροτούν το μεγαλύτερο μέρος του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων που για πρώτη φορά θα ανέλθει στο επίπεδο του μεριδίου 6,4% στο ΑΕΠ. Οι δημόσιες επενδύσεις που χρηματοδοτούνται από εθνικούς πόρους θα προσμετρήσουν περίπου το 1,5% του ρυθμού ανάπτυξης.

Μεταξύ 1% και 1,5% θα είναι η συνεισφορά στο ρυθμό ανάπτυξης των κοινοτικών πόρων, ενώ το υπόλοιπο θα προέλθει από τις άλλες δραστηριότητες της ελληνικής οικονομίας, την απελευθέρωση των αγορών, τις επιχειρηματικές πρωτοβουλίες, τις αποκρατικοποιήσεις.

Άκουσα και πιστεύω ότι είναι λυπηρό ότι η ελληνική οικονομία επαφίει την ανάπτυξή της μόνο στην εισροή των κοινοτικών πόρων και κατά συνέπεια η ανάπτυξή της θα εξατμισθεί ως δια μαγείας όταν παρέλθουν οι κοινοτικές χρηματοδοτήσεις. Αυτό δεν τιμά ούτε την πορεία της ελληνικής οικονομίας, ούτε την οικονομική πολιτική, αλλά ούτε καν τους αριθμούς.

Κοινοτικές εισροές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπήρχαν σε παρεμφερή επίπεδα, όπως και σήμερα, όλη τη δεκαετία του 1990. Στον Προϋπολογισμό του 2002 οι κοινοτικές εισροές είναι γύρω στο 3% με 3,1% του ΑΕΠ. Περίπου τόσο ήταν από την αρχή της δεκαετίας μέχρι σήμερα. Είχαμε πάντα ανάπτυξη; Δεν είχαμε μηδέν σχεδόν κατά μέσο όρο ανάπτυξη την περίοδο 1990-1993; Δεν είχαμε μία αύξηση επιτάχυνσης της ανάπτυξης στην περίοδο 1994-1997 και μια μεγαλύτερη επιτάχυνση της ανάπτυξης μετά;

(GH)

Δεν είναι λοιπόν μόνο η ύπαρξη των κοινοτικών πόρων, αλλά είναι και πώς αξιοποιεί κανείς τους κοινοτικούς πόρους και πώς τους κατανέμει με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε τα παραγόμενα έργα να ενσωματώνονται αποτελεσματικά και να λειτουργούν ως ατμομηχανή και ως καύσιμο της υπόλοιπης οικονομικής δραστηριότητας.

Επειδή ακριβώς πραγματοποιήσαμε αυτή την επιτυχή αξιοποίηση του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης το οποίο παρουσιάζει απορρόφηση 104% απ' αυτά τα κονδύλια τα οποία είχαν προγραμματιστεί αρχικώς γι' αυτό ακριβώς μπορέσαμε και πετύχαμε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης. Όμως οι εθνικές επενδύσεις θα ήταν αδύνατον να συγχρηματοδοτήσουν το κοινοτικό πλαίσιο στήριξης εάν ταυτόχρονα δεν είχαμε πετύχει την σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας και τη δημοσιονομική σταθεροποίηση. Άρα η ανάπτυξη που έρχεται και από τις εθνικές και από τις κοινοτικές επενδύσεις είναι το συνδυασμένο αποτέλεσμα της σωστής αξιοποίησης των πόρων και της σωστής δημοσιονομικής διαχείρισης η οποία είναι προϋπόθεση για την εξοικονόμηση των εθνικών πόρων.

Είναι φανερό όμως κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι, όντας αυτοί οι τρεις κύριοι μηχανισμοί της ενδογενούς ανάπτυξης, απαιτείται μια πολύ μεγάλη κινητοποίηση και επαγρύπνηση. Μόνο με μια καθολική κινητοποίηση όλων των αναπτυξιακών μηχανισμών της ελληνικής οικονομίας μπορούμε να εξασφαλίσουμε

το 3,8% σε ένα αβέβαιο και ταραγμένο κόσμο. Και γι' αυτό τίποτε, το οποίο συντελεί στην ανάπτυξη, δεν μπορεί να αναβάλλεται ή να περιμένει.

Το αναπτυξιακό σχέδιο το οποίο αποτυπώνει και θα υλοποιήσει ο Προϋπολογισμός του 2002 βασίζεται στο υπόβαθρο της δημοσιονομικής σταθερότητας. Είναι σαφές για μας ότι η δημοσιονομική πειθαρχία και σταθερότητα συνιστούν πλέον ακρογωνιαίο λίθο της αναπτυξιακής πολιτικής. Μόνο όταν προσδέσαμε αξιόπιστα την οικονομική πολιτική της ανάπτυξης πάνω σε στόχους οικονομικής σταθερότητας μπορέσαμε και πετύχαμε μια επιτάχυνση της ανάπτυξης με συστηματικό τρόπο.

Για μας, ανάπτυξη χωρίς δημοσιονομική σταθερότητα είναι μια ανάπτυξη πρόσκαιρη η οποία τροφοδοτεί ψευδαισθήσεις, αλλά δεν λύνει κανένα πρόβλημα στο μέλλον. Ανάπτυξη με διόγκωση του δημοσίου χρέους και με συστηματική διόγκωση των ελλειμμάτων δε νοείται.

Στο πλαίσιο αυτής της φιλοσοφίας, που συνδυάζει την ανάπτυξη με την σταθεροποιητική πολιτική, σχεδιάστηκε και παρουσιάζεται ενώπιόν σας ο Προϋπολογισμός του 2002 έτσι ώστε να είναι απόλυτα ευκρινής, ρεαλιστικός και δεσμευτικός.

Για το 2002 προβλέπεται η δημιουργία ενός δημοσιονομικού ισοζυγίου της γενικής κυβέρνησης στο επίπεδο του 0,8% του ΑΕΠ, περιορισμένο αισθητά σε σχέση με τις αρχικές εκτιμήσεις του 1,3%, επειδή ελήφθη υπόψη η τρέχουσα

διεθνής συγκυρία, όπως επίσης και παρεμφερείς πολιτικές άλλων οικονομιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ΗΠΑ. Το 0,5% κατά το οποίο μειώθηκε ο αρχικός στόχος του πλεονάσματος, μεταφέρθηκε στην πραγματική οικονομία χρηματοδοτώντας τις φορολογικές μεταρρυθμίσεις οι οποίες έχουν ανακοινωθεί.

Το χρέος της γενικής κυβέρνησης αναμένεται να αποκλιμακωθεί περαιτέρω κατά 2,1% ως ποσοστό του ΑΕΠ, στόχος ο οποίος συμβαδίζει απολύτως με τις δεσμεύσεις της οικονομικής πολιτικής στο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης που έχει υποβληθεί και αναμένεται να εξετασθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Έρχομαι τώρα κυρίες και κύριοι στις μεγάλες προτεραιότητες του Προϋπολογισμού. Ο Προϋπολογισμός του 2002 έχει μια μεγάλη κοινωνική προτεραιότητα, την απασχόληση. Για μας οικονομική πολιτική δε νοείται εάν δεν εξασφαλίζει ένα άμεσο θετικό κοινωνικό αποτέλεσμα. Και το μεγαλύτερο θετικό κοινωνικό αποτέλεσμα το οποίο μπορεί να μας δεσμεύσει σήμερα απέναντι στον έλληνα πολίτη, είναι η διαρκής αύξηση των θέσεων εργασίας.

Όλα τα μέτρα του Προϋπολογισμού, όλες οι πολιτικές τις οποίες περιέχει ^{και} οι οποίες θα εφαρμοστούν, εστιάζονται σε ένα πράγμα, στην αύξηση της απασχόλησης. Πώς θα γίνει αυτό; Πρώτα απ' όλα σε όλα τα έργα του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, είτε αυτά είναι τοπικής είτε εθνικής κλίμακας, υπάρχουν δεσμευτικοί στόχοι για την αύξηση της απασχόλησης, έτσι ώστε το Πρόγραμμα

100

2ΚΑ 4/2 Σ/φος ΓΡΕΚΑΣ Δ/φος ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ 18/12/2001 ΒΒ1218GH

Δημοσίων Επενδύσεων να συμβάλλει αποφασιστικά στη δημιουργία νέων θέσεων
εργασίας σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο.

(PN)

Οι επενδύσεις τις οποίες χρηματοδοτεί ο Προϋπολογισμός, θα γίνουν μόνο με αντίκρισμα απασχόλησης. Τα επιπλέον φορολογικά κίνητρα τα οποία δίδονται σε επιχειρήσεις με τη δυνατότητα να μειώσουμε το φορολογικό τους συντελεστή στο 32,5%, ^{είναι 19,21} το οποίο μας κατατάσσει σε μια αρκετά ευνοϊκή θέση σε σύγκριση με άλλες ευρωπαϊκές οικονομίες. Θα γίνει με τον όρο της αύξησης της απασχόλησης. Η κερδοφορία της επιχείρησης θα αυξηθεί με αντίκρισμα απασχόλησης. Και νομίζω ότι είναι πλέον ευθύνη όλων των κοινωνικών εταίρων και ιδιαιτέρως των επιχειρήσεων να αξιοποιήσουμε τις επενδυτικές ευκαιρίες, τα κίνητρα, το νέο θεσμικό περιβάλλον και να συμβάλουν κατά το μέρος που τους αναλογεί –και το μέρος αυτό είναι πολύ σημαντικό– στην αύξηση της τεχνικής απασχόλησης. Γιατί αν δεν αυξήσουμε την εθνική απασχόληση, η ελληνική κοινωνία θα χάνει αυτό το οποίο μπορεί να πραγματοποιήσει. Πρόοδος και ευημερία για εμάς δεν νοείται όταν είναι στο περιθώριο κοινωνικά στρώματα.

Πέρα από αυτά τα δύο μείζονα μέτρα πολιτικής για την απασχόληση υπάρχει το εθνικό σχέδιο δράσης το οποίο χρηματοδοτείται με ένα συνολικό ποσόν 590 δισεκατομμυρίων δραχμών και στοχεύει στην προώθηση της απασχόλησης με 178 δισεκατομμύρια δραχμές, στις ενέργειες κατάρτισης με 181 δισεκατομμύρια δραχμές, στην εκπαίδευση με 42 δισεκατομμύρια δραχμές και στις δομές υποστήριξης για να διευκολυνθεί η απασχόληση, 85 δισεκατομμύρια δραχμές. Ενώ ταυτόχρονα –και αυτό επίσης αποτελεί ένα σημαντικό μέρος της πολιτικής

μας- αναπτύσσεται περαιτέρω η κοινωνική πολιτική με στόχο να υποβοηθήσει τον άνεργο, τις πτωχές οικογένειες, να φροντίσει περισσότερο τους ηλικιωμένους, να αυξήσει την ποιότητα και την παροχή δημοσίων αγαθών υγείας πρόνοιας και ασφάλειας, δημιουργώντας έτσι ένα καλύτερο περιβάλλον, όχι τέλειο, με προβλήματα και ανεπάρκειες, αλλά με μια διαρκή βελτίωση σε ένα πλαίσιο δημοσίων αγαθών που κυρίως θα έχει ανάγκη ο πολίτης.

Κυρίες και κύριοι, η Ελλάδα στην εποχή του ευρώ και ως αποτέλεσμα της πορείας την οποία έχει διανύσει, στην ανάπτυξη, την απασχόληση και τις μεταρρυθμίσεις, έχει μεγάλες αναπτυξιακές ευκαιρίες. Όμως δεν έχει σύμμαχό της το χρόνο. Οι ευκαιρίες για τη χώρα μας εκτυλίσσονται μπροστά της για ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα. Και πρέπει μέσα σ' αυτό το περιορισμένο χρονικό διάστημα της επόμενης τετραετίας ή πενταετίας να έχουν ξεδιπλωθεί όλες οι ευκαιρίες τις οποίες έχει η χώρα μας και να μπορέσει έτσι να εδραιωθεί ως μια ισχυρή οικονομία με ηυξημένη γεωπολιτική ισχύ και επιρροή. Γι' αυτό προωθούμε επτά μεγάλες μεταρρυθμίσεις οι οποίες θα αλλάξουν ριζικά το οικονομικό περιβάλλον παίρνοντας διαρθρωτικά και ισότιμα η χώρα μας μαζί με άλλες ευρωπαϊκές οικονομίες και δίνοντας την ευκαιρία της γεωπολιτικής της ανάπτυξης και της οικονομικής της ισχυροποίησης. Η πρώτη μεταρρύθμιση αφορά τη νέα γενιά διαρθρωτικών αλλαγών με βάση τις οποίες θα επιδιώξουμε στρατηγικές συμμαχίες των μεγάλων ΔΕΚΟ. Θα επιταχύνουμε την αποκρατικοποίηση και τις

μετοχοποιήσεις. Θα επιδιωχθούν ευρωπαϊκές συνεργασίες για την παρουσία των ελληνικών επιχειρήσεων στην ενιαία πλέον ευρωπαϊκή αγορά. Το νομοσχέδιο των συγχωνεύσεων το οποίο θα κατατεθεί προ του τέλους του έτους, θα βοηθήσει για τη δημιουργία επιχειρηματικών σχημάτων ευρωπαϊκής κλίμακας και βιωσιμότητας, ενώ ^{με} τα προγράμματα, ιδιαιτέρως του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, μπορούν οι επιχειρήσεις να επιταχύνουν την τεχνολογική και οργανωτική τους αναδιάρθρωση.

Όλα αυτά θα υποβοηθούν από ένα νέο νομικό πλαίσιο ιδιωτικοποιήσεων, το οποίο θα υποβληθεί στο Κοινοβούλιο τον Ιανουάριο του 2002.

Η δεύτερη μεταρρύθμιση αφορά τον αναπτυξιακό νόμο, ο οποίος θα ολοκληρωθεί το πρώτο εξάμηνο του 2002, αλλάζοντας τη φιλοσοφία και τη στόχευση των μέχρι τώρα αναπτυξιακών κινήτρων.

Ο ισχύων νόμος είχε κατευθυνθεί από την ανάγκη να επιδοτούνται οι επιχειρηματικές επενδύσεις στο ρίσκο το οποίο αναλαμβάνουν, πράγμα το οποίο ήταν απολύτως απαραίτητο και επιβαλλόμενο, σε μια περίοδο ασφυκτικά υψηλών επιτοκίων. Όμως τώρα τα πράγματα έχουν αλλάξει μετά την ένταξη. Και οι αναπτυξιακές πρωτοβουλίες θα πρέπει να κατευθύνονται στην επιβράβευση της απόδοσης των επιχειρήσεων, είτε με φορολογικά, είτε με άλλα μέσα ενώ ταυτόχρονα πρέπει να ενισχύονται συγκεκριμένοι τομείς της ελληνικής οικονομίας, όπου υπάρχουν εγνωσμένα εθνικά πλεονεκτήματα, έτσι ώστε η Ελλάδα να ισχυροποιηθεί στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού καταμερισμού εργασίας.

(ΒΜ)

Η τρίτη μεταρρύθμιση αφορά στο φορολογικό σύστημα, το οποίο αναμένεται να ολοκληρωθεί το πρώτο εξάμηνο του 2002, περιλαμβάνοντας μία ριζική απλοποίηση των φορολογικών διαδικασιών, ιδιαίτερα στους μισθωτούς φορολογούμενους, οι οποίοι έχουν πολύ χαμηλή φορολογική επιβάρυνση. Αφορά επίσης στην αύξηση της αποτελεσματικότητας, στη μείωση της φοροδιαφυγής, ιδίως του φόρου προστιθέμενης αξίας με την καταπολέμηση της μάστιγας των εικονικών τιμολογίων.

Θα προσαρμόσει την αγορά ακινήτων από φορολογικής απόψεως στα ισχύοντα με την Ευρωπαϊκή Ένωση, έτσι ώστε να δοθεί περαιτέρω ώθηση σ' αυτήν την αναδυόμενη ισχυρή αγορά. Θα κωδικοποιήσει το φορολογικό σύστημα της χώρας, ενώ ταυτόχρονα θα δώσει περαιτέρω κίνητρα ανάπτυξης και απασχόλησης.

Η τέταρτη μεταρρύθμιση αφορά στην ολοκλήρωση ενός σύγχρονου πλαισίου εποπτείας των αγορών με νομοσχέδιο, το οποίο θα υποβληθεί στο Κοινοβούλιο τον Ιανουάριο του 2002. Θα στοχεύουμε στην ίδρυση του χρηματοπιστωτικού μεσολαβητή με στόχο να διευκολύνει τους επενδυτές και τους καταναλωτές χρηματοπιστωτικών προϊόντων στα διάφορα προβλήματα, τα οποία έχουν. Ενώ την ίδια περίοδο θα προχωρήσουμε στην ίδρυση ασφαλιστικού μεσολαβητή, διαμορφώνοντας έτσι τους τρεις πυλώνες μεσολαβητών στο τραπεζικό σύστημα, το χρηματοπιστωτικό σύστημα και τις ασφαλιστικές εταιρείες σύμφωνα με τα

ισχύοντα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, προετοιμάζοντας έτσι την ισότιμη ανάπτυξη της χώρας μας στη νέα χρηματοπιστωτική αρχιτεκτονική, η οποία αρχίζει να διαμορφώνεται σαν σχέδιο το 2002 και σαν πραγματικότητα αργότερα στις άλλες χώρες της Ένωσης.

Όπως επίσης είχα την ευκαιρία να *πω* πριν από λίγες ημέρες, θα προχωρήσουμε στην ίδρυση πειθαρχικού συμβουλίου κεφαλαιαγοράς, στην τακτή λογοδοσία της κεφαλαιαγοράς στο Κοινοβούλιο, στην εξειδικευμένη στελέχωση του Δικαστικού Σώματος, στο σχέδιο εταιρικής διακυβέρνησης, το οποίο δίδεται τις επόμενες ημέρες για διαβούλευση, όπως επίσης και στην καθιέρωση των διεθνών λογιστικών προτύπων, στις εισηγμένες εταιρείες από 1-1-2003.

Ταυτόχρονα βελτιώνεται και ενισχύεται η επιτροπή ανταγωνισμού και οι ρυθμιστικές αρχές σ' έναν εθνικό συντονισμό, αλλά και σ' ένα συντονισμό σε ευρωπαϊκό επίπεδο ιδιαίτερα τώρα που ανοίγουν προοπτικές αποκέντρωσης της εφαρμογής της ισχύος του δικαίου ανταγωνισμού σε κάθε χώρα και σε κάθε δικαστηριακή αρχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με όλες αυτές τις αλλαγές και τις θεσμικές αναβαθμίσεις η Ελλάδα θα μπορέσει πλέον να διαμορφωθεί σε ένα περιφερειακό χρηματοπιστωτικό κέντρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό θα υποβοηθηθεί από την εισαγωγή και διάδοση του ευρώ, όχι βέβαια μόνο στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και σε όλες τις περιφερειακές οικονομίες, ενώ ταυτόχρονα ο επιδιωκόμενος από την

Ευρωπαϊκή Ένωση και τη χώρα μας περιορισμός των δραστηριοτήτων των off shore επιχειρήσεων και των φορολογικών παραδείσων αναμένεται να προσελκύσει περισσότερα κεφάλαια στις χώρες, οι οποίες έχουν ένα θεμιτό κι όχι αθέμιτο φορολογικό σύστημα.

Η πέμπτη μεταρρύθμιση αφορά στην καθιέρωση στη χώρα μας ενός σύγχρονου πλαισίου ιδιωτικής χρηματοδότησης έργων, το οποίο θα υποβληθεί το Φεβρουάριο του 2002 με στόχο να ενισχύσει την ιδιωτική συμμετοχή στα έργα του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Ιδιαίτερα να ενθαρρύνει τοπικές επενδύσεις σε περιφερειακά και τοπικά έργα. Να προωθήσει την αγορά υπηρεσιών που σχετίζονται με το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης από φορείς υλοποίησης, όπως είναι δήμοι, όπως είναι νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, ενώ θα ενθαρρύνουμε την εξωτερική ανάθεση υπηρεσιών από το δημόσιο τομέα διευκολύνοντας και προωθώντας μία συνεργασία κι όχι έναν ανταγωνισμό ανάμεσα στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας.

Η έκτη μεταρρύθμιση αφορά στην προώθηση της επιχειρηματικότητας και ιδιαίτερα στον τομέα της νέας οικονομίας με τη λειτουργία των κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου, όπως είναι το ταμείο νέας οικονομίας και το κεφάλαιο επιχειρηματικών συμμετοχών υψηλής τεχνολογίας που χρηματοδοτούνται από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Η προώθηση των τεχνοβλαστών που δίνει την ευκαιρία επιχειρηματικής δημιουργίας σε νέους επιστήμονες και ερευνητές. Το

107

2PN	4/2	Σ/φος	ΒΕΡΒΕΛΑΚ	Δ/φος	ΛΙΟΓΙΑΡΗ	18/12/2001	BD1218BM
-----	-----	-------	----------	-------	----------	------------	----------

Ταμείο Εγγυοδοσίας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων για το οποίο είναι έτοιμο το νομοσχέδιο. Η δικτύωση επιχειρήσεων, η συμμετοχή των ελληνικών επιχειρήσεων στο διαδίκτυο, η οποία προωθείται σε ταχείς ρυθμούς και αναμένεται την επόμενη τετραετία να καλύψει την απόσταση που τις χωρίζει από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

(SX)

Και τέλος, η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος με όρους τη βιωσιμότητα, την αποτελεσματικότητα και την κοινωνική δικαιοσύνη.

Η χρηματοδότηση την οποία κάνει ο Προϋπολογισμός σε μεγάλα ασφαλιστικά ταμεία όπως είναι το Ι.Κ.Α., προς το οποίο επιλύεται το χρόνιο πρόβλημα των οφειλών ύψους 1,3 τρισεκατομμυρίων δραχμών με τη μορφή ομολόγων ύψους 500 δισεκατομμυρίων για το 2002, με ομόλογα αγοράς και όχι ειδικά ομόλογα χαμηλού επιτοκίου όπως λανθασμένα αναφέρθηκε χθες, οι επιχορηγήσεις τις οποίες δίνει στα διάφορα ασφαλιστικά ταμεία, οι ειδικές ενισχύσεις των ταμείων του Ο.Τ.Ε., της Δ.Ε.Η. με ποσά ύψους 30 δισεκατομμυρίων και 97 δισεκατομμυρίων αντιστοίχως, διαμορφώνουν ένα πλαίσιο μεγαλύτερης χρηματοδοτικής ευρωστίας στο ασφαλιστικό σύστημα το οποίο αναμφίβολα αναμένεται να διευκολύνει την επιτυχή διεξαγωγή του διαλόγου και την επίλυση του ασφαλιστικού συστήματος.

Έρχομαι τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον τομέα των αποκρατικοποιήσεων ο οποίος για εμάς αποτελεί ένα εργαλείο ανάπτυξης και αύξησης της απασχόλησης και όχι έναν μηχανισμό τιμωρίας των εργαζομένων, όπως δυστυχώς είχαμε την ατυχία να δούμε στη χώρα μας στην αρχή της προηγούμενης δεκαετίας.

Οι αποκρατικοποιήσεις και η πολιτική μας που ακολουθείται σε αυτές βασίζεται σε ορισμένες πολύ απλές αρχές. Ότι για εμάς δεν είναι θεμιτή η

αντικατάσταση ενός δημόσιου μονοπωλίου από ένα ιδιωτικό μονοπώλιο. Η αποκρατικοποίηση για μας δεν είναι μία απλή ανακατανομή της ιδιοκτησίας, αλλά πρέπει να στοχεύουμε στην προσέλκυση περισσότερων επενδύσεων, στη διαμόρφωση επιχειρήσεων οι οποίες χαρακτηρίζονται από εξωστρέφεια, από σύγχρονα επιχειρηματικά σχέδια, διεθνείς συνεργασίες και ευρωπαϊκή παρουσία.

Σε αυτή την κατεύθυνση, λαμβάνοντας υπόψη την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τη διαρθρωτική σύγκλιση, τις εγχώριες δυνατότητες, αλλά και τις διεθνείς εξελίξεις, χαράσσουμε ένα διαρκώς εξελισσόμενο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων. Σήμερα για παράδειγμα υπεγράφη η συμφωνία πώλησης της ETBA προς την Τράπεζα Πειραιώς, ενώ βρίσκεται σε τελική φάση η διαπραγμάτευση και η εξέταση από την Ευρωπαϊκή Ένωση της πώλησης των Ναυπηγείων Σκαμαγκά.

Η Δ.Ε.Η. έπειτα από μία πολυετή και επίπονη προετοιμασία εισήχθη, παρ' ότι εν μέσω δυσμενούς διεθνούς συγκυρίας, με επιτυχία στις διεθνείς αγορές, ενώ το επόμενο διάστημα ολοκληρώνονται οι αποκρατικοποιήσεις των Ελληνικών Πετρελαίων, της Εταιρείας Φυσικού Αερίου, της ΔΕΠΑ, με την προκήρυξη στρατηγικού επενδυτή, οι ιδιωτικοποιήσεις μιας σειράς τουριστικών επιχειρήσεων, όπως επίσης και άλλων επιχειρήσεων του δημόσιου τομέα, όπως είναι η διαμόρφωση ενός ενιαίου ομίλου μεταξύ ΟΠΑΠ και ΟΔΥΕ, με στόχο την

επιχειρηματική ανάπτυξη αλλά και την αποκρατικοποίηση χωρίς, όμως, απεμπόληση του κρατικού μονοπωλιακού δικαιώματος στα παίγνια.

Για την Ολυμπιακή η Κυβέρνηση σύντομα θα πρέπει να προβεί σε μία βιώσιμη λύση έτσι ώστε ο τόπος να έχει τις αεροπορικές μεταφορές οι οποίες του αξίζουν, χωρίς επιστροφή στο παρελθόν και χωρίς ψευδαισθήσεις ότι μπορεί μία επιχείρηση η οποία δεν διευθύνεται σωστά, να λειτουργήσει σωστά. Γι' αυτό τα κριτήρια της απόφασης της Κυβέρνησης θα βασιστούν στην οικονομική βιωσιμότητα, αλλά και στην αποτελεσματικότητα του μάνατζμεντ που θα λειτουργήσει τη νέα επιχείρηση.

Η Αγροτική Τράπεζα θα εξακολουθήσει να είναι προσανατολισμένη στη χρηματοδότηση της αγροτικής ανάπτυξης. Μέσα, όμως, σε αυτό το πλαίσιο θα αναδιαρθρωθεί και θα αναζητήσει στρατηγικές συμμαχίες έτσι ώστε να μπορέσει να αξιοποιήσει τις σύγχρονες δυνατότητες του τραπεζικού συστήματος και να μπορέσει να προσφέρει περισσότερα και όχι λιγότερα στον Έλληνα αγρότη.

Ο Προϋπολογισμός του 2002 στην ίδια κατεύθυνση της οικονομικής ανάπτυξης θεσπίζει μία σειρά από νέες φορολογικές ρυθμίσεις, ενώ ταυτόχρονα προάγει την κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη.

(TR)

Με την αύξηση των αφορολογήτων που αφορούν τα οικογενειακά εισοδήματα, τους ατομικά απασχολούμενους αλλά και τις επιχειρήσεις, φιλοδοξούμε να διαμορφώσουμε πιο ανταγωνιστικούς όρους στην ελληνική οικονομία αλλά και καλύτερες επιδόσεις κοινωνικής δικαιοσύνης και επιδόσεις δικαιότερης κατανομής εισοδήματος.

Η συνολική χρηματοδότηση των ρυθμίσεων αυτών ανέρχεται σε 230 δισεκατομμύρια δραχμές που δεν είναι τίποτε άλλο παρά το 0,5% κατά το οποίο μειώθηκε ο αρχικός στόχος του πλεονάσματος του προϋπολογισμού.

Οι δαπάνες οι οποίες συνδέονται με την υγεία, την πρόνοια, την παιδεία και την εργασία έχουν μία συνολική αύξηση στον προϋπολογισμό πάνω από 8% που υπερβαίνει αισθητά το ρυθμό αύξησης του εθνικού εισοδήματος. Οι δαπάνες για την ασφάλεια ενισχύονται έτσι ώστε η ασφάλεια να παρέχεται με μεγαλύτερη αξιοπιστία και σε μεγαλύτερη έκταση σε όλες τις περιοχές της χώρας.

Αυτές είναι οι βασικές αρχές, οι βασικές κατευθύνσεις και οι δεσμεύσεις του προϋπολογισμού του 2002, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ο προϋπολογισμός του 2002 ούτε θαύματα υπόσχεται, ούτε όλα τα προβλήματα λύνει. Δημιουργεί όμως ένα πλαίσιο και θεσπίζει τους κανόνες για να συνεχιστεί η θετική πορεία της ελληνικής οικονομίας.

Δημιουργεί ένα πλαίσιο σιγουριάς και εμπιστοσύνης για τους πολίτες, για το μισθωτό με τις πραγματικές αυξήσεις τις οποίες δίνει, το μεγαλύτερο αφορολόγητο και κατά συνέπεια, το μεγαλύτερο διαθέσιμο εισόδημα.

Δημιουργεί ένα πλαίσιο σιγουριάς και εμπιστοσύνης για τον πολίτη προσφέροντας καλύτερες υπηρεσίες και δημόσια αγαθά, ενώ ταυτόχρονα δημιουργεί τους όρους για λιγότερη γραφειοκρατία και ταλαιπωρία του πολίτη.

Δημιουργεί ένα πλαίσιο σιγουριάς και εμπιστοσύνης για τις επιχειρήσεις με τα φορολογικά κίνητρα, για τις επενδύσεις με τις υποδομές του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, για την περιφέρεια με τα έργα, τις υποδομές και την απασχόληση.

Δημιουργεί ένα πλαίσιο σιγουριάς και εμπιστοσύνης για τους ηλικιωμένους με την ενίσχυση της κοινωνικής πολιτικής και για τους νέους, δημιουργώντας στο μέτρο του δυνατού ένα μέλλον με περισσότερες ευκαιρίες και καλύτερες δυνατότητες.

Δεν πρέπει όμως να μας διαφεύγει κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η είσοδος του ευρώ και στη χώρα μας θα δημιουργήσει άλλα δεδομένα, όχι μόνο συναλλακτικού χαρακτήρα και νομισματικής αλλαγής, αλλά θα δημιουργήσει και άλλες προσδοκίες καθώς θα είναι πιο εύκολο να συγκρίνεται η ελληνική οικονομία και με τα θετικά και με τα αρνητικά των άλλων ευρωπαϊκών οικονομιών.

Κατά συνέπεια, αυτό το οποίο θα μπει την επόμενη περίοδο στη χώρα μας είναι ο στόχος της πραγματικής σύγκλισης με μεγαλύτερη ένταση. Η Κυβέρνηση θα πρέπει να επικεντρώσει όλες τις πολιτικές της και τις επιλογές της στη διαμόρφωση των όρων που θα επιταχύνουν την πραγματική σύγκλιση του εισοδήματος του Έλληνα πολίτη με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Ο Έλληνας εργαζόμενος δεν είναι ο τελευταίος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά δεν είναι και ο πρώτος. Η επιτάχυνση της διαδικασίας πραγματικής σύγκλισης είναι ύψιστη ευθύνη απέναντι στην ελληνική κοινωνία, απέναντι στους εργαζόμενους, έτσι ώστε με την κατάλληλη ανάπτυξη της παραγωγικότητας και αποδοτικότητας της ελληνικής οικονομίας, αλλά και τη δικαιότερη κατανομή του εθνικού εισοδήματος να μπορέσει το βιοτικό επίπεδο και ο τρόπος ζωής και οι δυνατότητες που έχει ο κάθε πολίτης στην καθημερινότητά του να φθάσει και να ξεπεράσει τα μέσα επίπεδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το γεγονός ότι ο προϋπολογισμός του 2002 συντάσσεται και θα εκτελεστεί σε ένα παραγμένο διεθνές περιβάλλον διαμορφώνει ακόμα μεγαλύτερες ευθύνες και για την Κυβέρνηση αλλά και για όλους οι οποίοι εμπλέκονται στην υλοποίησή του. Ταυτόχρονα όμως δημιουργούνται και νέες ευκαιρίες.

Μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση γίνεται την περίοδο αυτή κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία έντονη συζήτηση η οποία θα οδηγήσει στη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δημιουργώντας έτσι ένα νέο περιβάλλον με περισσότερες

παραμέτρους αλλά και περισσότερες δυνατότητες, ενώ ταυτόχρονα υπάρχει η τάση της ενίσχυσης θεσμών και εξουσιών για την αποτελεσματικότερη διακυβέρνηση σε επίπεδο Ένωσης.

Κερδίζει έδαφος το ρεύμα εκείνο το οποίο απαιτεί περισσότερο εκδημοκρατισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μία μεγαλύτερη δημοκρατική νομιμοποίηση στους πολίτες, ενώ ταυτόχρονα η επιτάχυνση των διαρθρωτικών αλλαγών και πάνω απ'όλα η επιδίωξη μιας αυξημένης απασχόλησης σηματοδοτούν την Ευρωπαϊκή Ένωση της επόμενης περιόδου.

(XF)

Μέσα σε ένα τέτοιο περιβάλλον η Ελλάδα μπορεί να δημιουργήσει και να αξιοποιήσει μια σειρά από πλεονεκτήματα αναδυόμενη σε περιφερειακή δύναμη της ευρωζώνης, γινόμενη πρότυπο σύγκλισης και διαρθρωτικής προσαρμογής προς την ΟΝΕ για τις προ ένταξη χώρες, ενώ ταυτόχρονα θα παραμείνει μαχητής για τις ανθρώπινες αξίες και την ηθική μέσα σε ένα επιδεινούμενο και τρομοκρατημένο πολλές φορές διεθνές περιβάλλον.

Στο εσωτερικό της χώρας η πρόκληση την οποία έχουμε για τα επόμενα χρόνια είναι η ενίσχυση του αισθήματος εμπιστοσύνης απέναντι στους Έλληνες πολίτες και η ενίσχυση της εθνικής αυτοπεποίθησης. Γι' αυτό το λόγο η Ελλάδα θα πρέπει να προχωρήσει έτσι ώστε να διαφυλάξει όσα κέρδισε και να κατακτήσει περισσότερα.

Εμείς δεν θα σαλπίζουμε τα εμβλήματα της υποχώρησης στο παρελθόν. Ο λαός γνωρίζει ούτως ή άλλως το παρελθόν της συντηρητικής παράταξης. Εμάς χρέος μας είναι να τον πληροφορήσουμε για τις συνέπειες που θα έχει στο μέλλον του εάν επικρατήσει η συντηρητική πολιτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από οκτώ χρόνια όταν συζητείτο ο προϋπολογισμός του 1994, το ύψιστο χρέος και η αποστολή του προϋπολογισμού ήταν να σωθεί η χώρα από την κατάρρευση. Σήμερα ο προϋπολογισμός του 2002 φιλοδοξεί να διαφυλάξει όσα κέρδισε η Ελλάδα και να συνεχίσει στην ίδια πορεία με το βλέμμα και το βήμα στο εφελτήριο του μέλλοντος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είκοσι λεπτά είναι πολύ λίγα βέβαια για να μπορέσει να διεξέλθει κανείς αναλυτικά τον προϋπολογισμό. Σας διαβεβαιώ όμως πως είκοσι λεπτά είναι υπέρ αρκετά για να μπορέσει να διατρέξει κανείς τα έργα και τις ημέρες της Κυβέρνησης. Μιας Κυβέρνησης η οποία, ενώ ευτύχησε να έχει τους περισσότερους πόρους από οιαδήποτε άλλη κυβέρνηση στο παρελθόν, ιδίως στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπόρεσε εξαιτίας της ανικανότητάς της και εξαιτίας των τριτοκοσμικών και γραφειοκρατικών της αγκυλώσεων να κάνει τόσο λίγα. Είναι μια Κυβέρνηση της οποίας την εικόνα στην παραγωγή πραγματικής πολιτικής αποδίδει η γνωστή ένσταση στα νομικά –ο απελθών μόλις κύριος Πρωθυπουργός ως νομικός θα τη γνώριζε- του Μενίππου από τους «Νεκρικούς Διαλόγους» του Λουκιανού «ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος».

Άκουσα τον κύριο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας. Εγώ όμως δεν κατάλαβα ένα πράγμα: Ανάλυση του προϋπολογισμού του 2002 μας έκανε ή προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης; Γιατί αυτό το οποίο εγώ αντελήφθηκα είναι ότι περίπου από εκείνον και πέρα αρχίζει η κυβέρνηση Σημίτη τα οικονομικά

αυτό δεν λέγεται πολιτική υποκρισία τότε σε τι συνίσταται η πολιτική υποκρισία κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Τελειώνω λέγοντας ότι, όπως έκλεισε ο κύριος Υπουργός, δεν έχει η Κυβέρνηση αυτή καμία άλλη δίοδο διαφυγής εκτός από τη φυγή στο παρελθόν. Και αυτό έκανε. Άρχισε να μιλάει και πάλι για τη δεξιά, τη συντήρηση κλπ. Το μόνο που απομένει στην Κυβέρνηση Σημίτη είναι το παρελθόν και οι τόνοι λάσπης αυτοί οι οποίοι θα καταπλακώσουν την ίδια την Κυβέρνηση, αυτοί με βάση τους οποίους θα κριθεί η αξιοπιστία της Κυβέρνησης Σημίτη γιατί στις επόμενες εκλογές ένα από τα βασικά κριτήρια με βάση τα οποία θα κριθεί η Κυβέρνηση είναι και τούτο, ότι οδηγεί τον ελληνικό λαό στο διχασμό, τον οδηγεί στο παρελθόν, τον οδηγεί να αναμετράται με τη λάσπη!

Κάτι τέτοιο δεν ταιριάζει στην Ελλάδα και η Νέα Δημοκρατία δεν θα το επιτρέψει. Γι αυτούς τους λόγους καταψηφίζει τον προϋπολογισμό του 2002 στο σύνολό του. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας για πέντε λεπτά έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Θέλω να απαντήσω σε ένα δύο σημεία τα οποία έθιξε ο

κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας. Καταρχήν το θέμα του δημόσιου χρέους.

Θέλω να διαβεβαιώσω την εθνική αντιπροσωπεία ότι ο τρόπος με τον οποίο συντάσσεται το δημόσιο χρέος είναι απαράλλακτος με τον τρόπο με τον οποίο συντάσσεται το δημόσιο χρέος σε κάθε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι απολύτως συγκρίσιμο με τις άλλες χώρες, η εξέλιξή του μετράται όπως μετράται στις άλλες χώρες και έχει διέλθει η εξέταση αυτή από όλα τα αυστηρά κριτήρια ιδιαιτέρως κατά την περίοδο σύγκλισης και φυσικά και την περίοδο αυτή. Νομίζω λοιπόν ότι όλα αυτά τα αυστηρά κριτήρια πρέπει κάποτε να θέσουν ένα τέρμα σε αυτή τη διαρκή καταγγελία και αμφισβήτηση διότι δεν εκτίθεται μόνο η χώρα αλλά εκτίθενται και αυτοί οι οποίοι καταγγέλουν διαρκώς και απορρίπτουν.

Αυτό το οποίο έθιξε ο κ. Παυλόπουλος, πως είναι δυνατόν να έχουμε ένα έστω και μικρό θετικό ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης και όμως το χρέος να ανέρχεται σαν ποσοστό του Ακαθάριστου Εθνικού Εισοδήματος, δεν είναι το σωστό ερώτημα, διότι το χρέος μειώνεται πολύ παραπάνω από το ισοζύγιο αυτό. Θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει άλλα ερωτήματα. Και είναι αλήθεια ότι το δημόσιο χρέος αποκλιμακώνεται λιγότερο από ό,τι είναι η ανάπτυξη του Ακαθάριστου Εθνικού Εισοδήματος. Υπάρχει όμως ένας εθνικός λόγος γι αυτό'.

Η Ελλάδα ακολουθεί μεν τις ίδιες μεθοδολογίες που ακολουθούν άλλες χώρες αλλά η χώρα μας γνωρίζουμε όλοι και πιστεύω ότι όλοι συναισθάνονται αυτό το

ζήτημα, δεν αντιμετωπίζει τις ίδιες ιδιαιτερότητες και τους ίδιους κινδύνους. Άλλες χώρες μπορεί να κινδυνεύουν από διάφορα φυσικά φαινόμενα, εμείς όμως έχουμε απειλές και από άλλες πιθανές εστίες αναταραχής και κλυδωνισμών.

TL

Για το λόγο αυτό η χώρα μας έχει ιδιαιτέρως αυξημένες άμυντικές δαπάνες, οι οποίες πλησιάζουν –νομίζω ότι με τα πρόσφατα εξοπλιστικά ξεπερνάνε κιόλας- το 5% του εθνικού εισοδήματος, τη στιγμή που ο μέσος ευρωπαϊκός όρος είναι κάτω του 2%.

Αυτό είναι γνωστό σε όλους. Και η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αναγνωρίσει τη γεωπολιτική χρησιμότητα και σκοπιμότητα αυτών των δαπανών, οι οποίες, τώρα που γίνονται και υλοποιούνται, έχουν προσδώσει ένα ισχυρό αίσθημα ασφάλειας και στους Έλληνες πολίτες, αλλά και στους Ευρωπαίους πολίτες. Διότι η Ελλάδα είναι ένα προκεχωρημένο φυλάκιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσα σε μία ταραγμένη περιοχή. Θα πρέπει να το αναγνωρίσουμε αυτό με αίσθημα εθνικής ευθύνης.

Πραγματοποιώντας, λοιπόν, και χρηματοδοτώντας τα μεγάλα εξοπλιστικά προγράμματα, είναι φανερό ότι η χώρα μας, εάν δεν έχει υποχρέωση εφαρμογής μιας συγκεκριμένης μεθόδου χρηματοδότησης, θα ακολουθεί πιο αποτελεσματικές μεθόδους χρηματοδότησης, οι οποίες είναι απόλυτα συμβατές με τα διεθνή πρότυπα.

Υπάρχουν, λοιπόν, δαπάνες για τα εξοπλιστικά, οι οποίες καταγράφονται με ακρίβεια στο δημόσιο χρέος, όπως πολύ εύκολα μπορείτε να διαπιστώσετε στη σελίδα 120 και στον πίνακα 4.2, αλλά δεν συνιστούν εσωτερικές δαπάνες και εσωτερικές αγορές στη χρηματοδότηση της άμυνας. Αυτή είναι μια ιδιαιτερότητα, η

οποία εξηγεί πολλά πράγματα και η οποία νομίζω ότι είναι καιρός πλέον να ικανοποιήσει όλα αυτά τα περιπλανώμενα ερωτήματα περί δήθεν εικονικών στοιχείων του χρέους. Υπάρχει, λοιπόν, ένας συγκεκριμένος εθνικός λόγος που γίνεται αυτό, αποτυπώνεται όμως στο δημόσιο χρέος.

Εάν δεν υπήρχαν αυτές οι δαπάνες, τότε το δημόσιο χρέος θα μπορούσε να μειωθεί πολύ ταχύτερα. Επειδή όμως ακριβώς υπάρχει αυτή η εθνική ιδιαιτερότητα των ιδιαιτέρως αυξημένων εξοπλισμών, υπάρχουν και ορισμένα αποτελέσματα που αποτυπώνουν τη δυσκολία αυτή, για το καλό όχι μόνο της χώρας, αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αναφέρθηκαν επίσης δύο άλλα θέματα, στα οποία εν τάχει θα απαντήσω. Ένα πρόβλημα που έχει η χώρα μας είναι η ανάγκη να επιταχυνθεί η περιφερειακή σύγκλιση. Δεν είναι ικανοποιητικό το επίπεδο της ανάπτυξης της μιας περιφέρειας σε σύγκριση με την άλλη περιφέρεια. Υπάρχουν περιφερειακές ανισότητες, υπάρχουν ακόμα και ισχυρές ανισότητες μέσα στην κάθε περιφέρεια.

Και πάλι όμως δεν κερδίζουμε τίποτα με το να μηδενίζουμε τα πάντα και να πηγαίνουμε στο άλλο άκρο της παραποίησης. Εμείς δεν ωραιοποιούμε την πραγματικότητα, αλλά κι εσείς μην την παραποιείτε. Η Ελλάδα στον δείκτη περιφερειακής ανισότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις δεκαπέντε χώρες καταλαμβάνει τη δέκατη θέση. Δεν είναι προφανώς η καλύτερη, αλλά δεν είναι και η τελευταία, όπως συστηματικά και επίμονα θέλετε να παρουσιάζετε.

Με τη λήξη του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, ακριβώς επειδή έχει τεθεί υπέρτατος στόχος, εκτός από την απασχόληση, και η περιφερειακή σύγκλιση, οι περιφερειακές επιδόσεις της χώρας μας θα έχουν βελτιωθεί κατά πολύ, κατατάσσοντας την Ελλάδα ανάμεσα στις πρώτες χώρες στην επίτευξη περιφερειακής αρμονίας και ισόρροπης ανάπτυξης.

Τέλος, θέλω να πω κάποια πράγματα όσον αφορά τη Δ.Ε.Η.. Έχω ως αρχή να μη σχολιάζω τις εξελίξεις οι οποίες λαμβάνουν χώρα στις αγορές. Θέλω απλώς να σας δώσω μία πληροφορία, την οποία προφανώς γνωρίζετε. Σήμερα η μετοχή της επιχείρησης της Δ.Ε.Η. βρέθηκε σχεδόν στα επίπεδα στα οποία εισήχθη. Και άλλες μετοχές έχουν ακολουθήσει αυτήν την πορεία και μετά αποκαθίστανται.

Θα πρέπει, λοιπόν, να μη μένουμε σε παροδικά φαινόμενα και να βλέπουμε την εξέλιξη των πραγμάτων. Και όταν είναι θετική η εξέλιξη, να μη διστάζουμε να το αναγνωρίζουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Αυτό είναι πρωτοφανές. Η πιο δυνατή εταιρεία να πηγαίνει κάτω!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ, κ. Κοσμάς Σφυρίου, για τριάντα λεπτά.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.